

Sygn. akt I C 1926/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2021r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia (del.) Joanna Dams

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2021r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej w K.**

przeciwko **M. M.**

o ukształtowanie

I. orzeka wygaśnięcie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w K. przy ul. (...), ustanowionego na rzecz pozwanej M. M. umową stron nr (...) z dnia 31 sierpnia 2010r.;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3 374 zł (trzy tysiące trzysta siedemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu i nie obciąża jej kosztami procesu w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

pkt II wyroku z dnia 29 stycznia 2021r.

W wyroku z dnia 29 stycznia 2021r. Sąd uwzględnił w całości powództwo Spółdzielni Mieszkaniowej w K. o orzeczenie wobec M. M. wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w K. przy ul. (...), ustanowionego umową stron nr (...) z dnia 31 sierpnia 2010r. (pkt I sentencji). Podstawę uwzględnienia powództwa stanowił przepis art.11 ust.1¹ w zw. z art.4 ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. - Dz.U.2020.1465). Jak ustalono w sprawie, pozwana zalega wobec Spółdzielni z opłatami wynikającymi ze statutu (dot. eksploatacji i utrzymania nieruchomości w części przypadającej na lokal pozwanej oraz eksploatacji i utrzymania nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni), przy czym jej zaległość z tego tytułu narasta od lipca 2016r. i na dzień 14 grudnia 2020r. wyniosła ona kwotę 56 846,48 zł, nie malejąc do wydania wyroku.

Zgodnie z zasadą wynikającą art. 98 § 1 i 3 k.p.c. pozwana powinna zwrócić stronie powodowej koszty procesu, które wyniosły w niniejszym postępowaniu łączną kwotę 13 496 zł, obejmując:

- 6 746 zł opłaty stosunkowej (od w.p.s. 134 901,85 zł), przy czym zarządzono zwrot nadpłaconej z tego tytułu kwoty 176,09 zł,
- 5 400 zł wynagrodzenia radcy prawnego za postępowanie rozpoznawcze w I instancji (na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych),
- 1 350 zł opłaty stosunkowej od zażalenia z dnia 27.10.2020r. (z zaliczeniem opłaty od wniosku o uzasadnienie postanowienia), przy czym zarządzono zwrot nadpłaconej z tego tytułu kwoty 134,42 zł,

- o zł wynagrodzenia radcy prawnego za postępowanie zażalenkowe przez Sądem Apelacyjnym, albowiem radca prawny nie występował w tym postępowaniu.

Strona powodowa domagała się zasądzenia na jej rzecz zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. Jednak Sąd orzekając o kosztach procesu zastosował art.102 k.p.c. i obciążył pozwaną kosztami procesu jedynie w zakresie 1/4 ich wysokości (3 374 zł).

Sąd zważył:

Zgodnie z art.102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zastosowanie tego przepisu – który reguluje rozliczenie kosztów procesu według zasady słuszności - nie wymaga uprzedniego wniosku strony (por. postanowienie SN z 14.02.2013 r., II CZ 185/12, LEX nr 1314404). Stosowanie art.102 k.p.c. opiera się na dyskrecjonalnej władzy sędziego i uwzględnia poczucie sprawiedliwości.

Orzecznictwo sądowe opowiada się za interpretacją, iż szczególne okoliczności, o których mowa w art.102 k.p.c., dotyczą zarówno samego przebiegu procesu, jak i okoliczności pozostających poza postępowaniem, takich jak np. stan majątkowy, czy sytuacja życiowa stron (por. postanowienie SN z 17.04.2013 r., V CZ 124/12, LEX nr 1341727). W orzecznictwie Sądu Najwyższego do szczególnie uzasadnionych przypadków zaliczono m.in. sprawy dotyczące stosunku prawnego, który może zostać ukształtowany tylko mocą wyroku sądu, choćby strony były całkowicie zgodne (postanowienia SN: z 25.03.1970 r., II CZ 14/70, OSNCP 1970/11, poz. 211; z 11.09.1973 r., I CZ 122/73, OSNCP 1974/5, poz. 98; z 15.03.1982 r., I CZ 30/82, LEX nr 8403).

Jak wynika z przeprowadzonego w sprawie dowodu z przesłuchania pozwanej (k.80 i e-protokół), M. M. znajduje się w trudnej sytuacji życiowej i majątkowej. W 2017r. zostawił ją mąż z trójką dzieci, na które płacił alimenty 900 zł, a po pełnoletności najstarszego syna - 600 zł. Aktualnie - na podstawie zaocznego wyroku rozwodowego z dnia 13.02.2020r. winien płacić 1 000 zł (sygn. akt tut. Sądu I C 738/19, kserokopia na k.155). Pozwana urodziła też kolejne, czwarte dziecko (ur. (...), obecnie 1,5-roczone) z krótkotrwałego związku z nowym partnerem, który obecnie płaci na to dziecko 300 – 400 zł miesięcznie. Na utrzymaniu pozwanej jest również jej ojciec, który nie pobiera emerytury i nie pracuje; jest alkoholikiem. Pozwana określiła łączne dochody rodziny na ok. 3 100 zł miesięcznie (z alimentami i 500 +). Zadłużenie pozwanej zaczęło w szczególności narastać po rozstaniu z mężem i wynosi ono wobec strony powodowej ponad 56 000 zł. Pozwana ma też inne długi z tytułu zaciągniętej pożyczki, prowadzona jest też wobec niej egzekucja komornicza (na wniosek strony powodowej). Perspektywy zwiększenia dochodów przez pozwaną są obecnie żadne, w szczególności z uwagi na wiek najmłodszego dziecka i sytuację z jej ojcem i grożącą jej eksmisję. Wprawdzie pozwana będzie miała względem strony powodowej wierzytelność z art.11 ust.2¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, lecz mając na uwadze przewidywaną wartość rynkową istotnego lokalu (wg operatu szacunkowego z 14.02.2019r. – jest to kwota 165 000 zł, k.42), a także obecną wielkość zadłużenia (ponad 56 000 zł), która niewątpliwie jeszcze narosnie, oraz potrącenia z art.11 ust.2² ustawy, to obciążenie pozwanej dodatkowo kosztami procesu w pełnym zakresie (13 496 zł) spowoduje zdaniem Sądu, że pozwana po opuszczeniu lokalu nie będzie mogła w żaden wymierny sposób zaspokoić potrzeb mieszkaniowych swoich i swojej rodziny. Przy tym Sąd miał na uwadze, że pozwana nie podejmowała żadnych działań utrudniających postępowanie w sprawie, a wygaśnięcie istotnego spółdzielczego lokatorskiego prawa pozwanej mogło być w sytuacji życiowej M. M. orzeczone tylko wyrokiem sądu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w pkt II sentencji, uznając za właściwe obciążenie pozwanej kosztami procesu w 1/4 ich wysokości. Od kosztów tych nie należą się odsetki z tytułu opóźnienia (art.98 § 1¹ k.p.c.), skoro pozew w sprawie został złożony przed 7 listopada 2019r. (tak przepisy przejściowe).

Wyrok wydano na posiedzeniu niejawnym na podstawie art.15 z.zs² ustawy z dnia 2.03.2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.